

sig for, at de, der har noget, skal hjælpes, medens de fattige Arbejdere i Sønderjylland i det sidste Aar og forrige Aar kun har haft en Indtægt af 400, 500, 600 Kr., idet Teglværksvirksomhederne dernede har staaet stille. Tror man, disse Arbejdere er begejstrede, naar de hører, at for dem har man ingen aaben Haand fra den anden Side? Vi fra Socialdemokratiets Side er naturligvis villige, hvis der skal bødes paa andre Forhold dernede, men vi maa kræve, at man ogsaa tager Hensyn til dem, der er de fattigste, thi det er ganske givet, at denne Vinter vil de ikke kunne gaa igennem uden at komme paa Fattigvæsenet, og det var i hvert Fald ikke den Lod, det danske Samfund skilte med, da de skulde stemme for at komme tilbage til Danmark, da var det ganske andre Toner, der lød i Sønderjylland.

Jeg vil endnu en Gang anbefale Lovforslaget og henstille til de andre Partier, at de ser med milde Øjne paa dette Forslag. Det, det gælder om i den Krise, vi staar i, er, at i hvert Fald ogsaa de, der er haardest ramt af Krisen, de, i hvis Hjem Nøden har til Huse, hjælpes, saa at de kan komme Krisen igennem. Som jeg før udtalte, haaber vi, at det atter begynder at lysne, saa at de kan komme i Arbejde igen, det er det, de ønsker, de ønsker ikke, saadan som det ærede Medlem Hr. Kragh har givet det Udseende af, at blive forsørget gennem Arbejdsløshedslovgivning, de ønsker Arbejde og atter Arbejde, men i Øjeblikket er det umuligt at skaffe Arbejde, men saa har de et uafviseligt Krav paa, at Samfundet hjælper dem i den Nødstilstand, hvori de befinder sig.

Kragh: Den højtærede Socialminister udtalte, at han egentlig havde ventet, at de her foreliggende Forslag skulde blive ekspederet direkte til anden Behandling uden at blive underkastet nogen Undersøgelse i et Udvalg, Mon nu virkelig ogsaa den højtærede Minister havde ventet det? Mon den højtærede Minister virkelig skulde tro, at Tinget er saa letsindigt at skride til den Udgiftsforøgelse, som den højtærede Minister her har fundet sig foranlediget til at foreslaa, uden at foretage nærmere Prøvelse deraf? Mon den højtærede Minister virkelig skulde tro, at den Baggrund, han har skabt sig ved sin egenmægtige Handling i Cirkulæret af 14. September, skulde virke fremmede i Retning af, at dette Ting ganske betingelsesløst uden nogen Undersøgelse gav Ministeren yderligere 1,6 Mill. Kr. i Hænde til Støtte for arbejdsløse. Jeg tror ikke, den højtærede

Minister mener det, han siger, naar han udtaler, at han har næret en saadan Forventning. Her er ikke nogen Anledning til at komme dybere, end vi allerede har været, ind paa den Kronestigning, der fandt Sted i 1921, paa Kronens senere Fald og paa den Indflydelse, dette har haft paa de senere økonomiske Begivenheder herhjemme. Jeg har med mine Udtalelser villet feje for det tidligere Ministeriums Dør, jeg vil saa tydeligt, som det er muligt, have udtalt, at vi frabeder os at bære nogen Del af Ansvaret for den Situation, vi i Henseende til Arbejdsløshed i Øjeblikket er oppe i, og det er ikke lykkedes den højtærede Minister ved de Udtalelser, han nu, da han sidst havde Ordet, har fremsat, i nogen Maade at afkræfte den Betragtning, jeg her har fremført. Heller ikke finder jeg Anledning til at gaa dybere ind paa Spørgsmaalet om, hvad den højtærede Minister har vidst eller ikke vidst i Fjor med Hensyn til den Bemyndigelse, der er givet ham i Henhold til den gældende Lovs § 31 til, efter at have hørt C-Nævnet, at fastsætte Understøttelsen i Henseende til Størrelse og Varighed indenfor visse Maksimumsgrænser. Den højtærede Minister siger nu, at han havde Viden om dette Forhold (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Det staar her i Rigsdagstidenden). Det har jeg for saa vidt heller ikke nogen Grund til at betvivle, men des mere ufatteligt var det, hvad den højtærede Minister vilde opnaa (*Socialministeren* [Borgbjerg]: At det skulde gælde alle Ministre)... At de alle skulde have den Bemyndigelse, men det staar jo i Loven.

Den højtærede Minister mener, at der er ikke nogen som helst Fare ved at udvide Understøttelsestiden, og at de Farer, jeg her har peget paa, er Fantasterier. Men den højtærede Minister kan være overbevist om, at det er Fantasterier, som stærkt beskæftiger mange Mennesker i dette Land. Hvis det er Fantasterier, at man løber en stor økonomisk Fare ved at forøge Byrderne, som Statens Administration har ved at røgte de Opgaver, som Staten har at røgte indenfor Befolkningen, saa kan den højtærede Minister være overbevist om, at Tallet paa Fantaster er saa stort, at det vil berede ham Overraskelser; den Dag han appellerer Sagen til dem.

Af den højtærede Ministers Udtalelser fremgaar det ganske tydeligt, at den højtærede Minister og den siddende Regering ikke vil være med til at tage noget som helst Initiativ med Hensyn til Lettelser af Skatter og Byrder ud over det, som rent automatisk i Henhold til bestaaende Lov indtræder.